

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

12.5.2010

B7-0265/2010

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának tárgyában Kampalában
(Uganda) megtartott Felülvizsgálati Konferenciáról,

**Laima Liucija Andrikiienė, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra,
Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Tőkés László**

a PPE képviselőcsoport nevében

Richard Howitt, Ana Gomes, Véronique De Keyser, Maria Eleni Koppa

az S&D képviselőcsoport nevében

Marietje Schaake

az ALDE képviselőcsoport nevében

Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Eva Joly

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Marie-Christine Vergiat, Helmut Scholz

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

RE\816619HU.doc

PE441.859v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

Az Európai Parlament állásfoglalása a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának tárgyában Kampalában (Uganda) megtartott Felülvizsgálati Konferenciáról,

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Részes Államok Közgyűlése annak 2009. november 26-i plenáris ülésén elfogadott határozatára¹, melynek értelmében a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumával foglalkozó Felülvizsgálati Konferenciát 2010. június 11. és május 31. között Kampalában (Uganda) rendezik meg,
- tekintettel a Felülvizsgálati Konferenciával kapcsolatos korábbi állásfoglalásokra és jelentésekre, és különösen a Nemzetközi Büntetőbíróság bíráinak, ügyészenek és helyettes ügyészeinek jelölése és megválasztása tekintetében követendő eljárásról szóló, ICC-ASP/7/Res.2 sz. állásfoglalásra,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az 1998. november 19-i², 2001. január 18-i³, 2002. február 28-i⁴, 2002. július 4-i, az Egyesült Államok szolgálati tagjainak védelmére vonatkozó amerikai törvénytervezetről (ASPA)⁵ szóló állásfoglalásokra, valamint a 2002. szeptember 26-i⁶, és 2008. május 22-i⁷, állásfoglalására,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) Római Statútumára és annak 2002. július 1-jei hatálybalépésére,
- tekintettel a Tanács soros elnöksége által a Nemzetközi Büntetőbíróságra vonatkozóan az Európai Unió nevében tett 2002. július 1-jei nyilatkozatra,
- tekintettel arra, hogy mind az NBB, mind az Európai Unió alapvető fontosságot tulajdonít a jogállamiság megszilárdításának, az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának, valamint a béke megőrzésének és a nemzetközi biztonság erősítésének, összhangban az Egyesült Nemzetek Statútumával és az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke (2) bekezdése b) pontjában foglaltakkal;
- tekintettel arra, hogy az Európai Unió Tanácsának a Nemzetközi Büntetőbíróságra vonatkozó 2008. június 16-i 2003/444/KKBP közös álláspontja⁸ szerint a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó súlyos bűncselekmények aggodalommal töltik el a tagállamokat, melyek elkötelezettek az ilyen bűncselekmények megelőzésére és

¹ ICC-ASP/8/Res.6. sz. állásfoglalás

² HL C 379., 1998.12.7., 265. o.

³ HL C 262., 2001.9.18., 262. o.

⁴ A fenti napon elfogadott szövegek, P5_TA(2002)0082.

⁵ A fenti napon elfogadott szövegek, P5_TA(2002)0367.

⁶ A fenti napon elfogadott szövegek, P5_TA(2002)0449.

⁷ A fenti napon elfogadott szövegek, P5_TA(2008)0238.

⁸ HL L 150., 2003.6.18., 67. o.

elkövetőik büntetlenségének megszüntetésére irányuló együttműködés iránt, és céljuk, hogy a Statútumban való legszélesebb körű részvétel ösztönzésével támogassák a Bíróság eredményes működését és növeljék általános támogatását,

- tekintettel az EU által 2004. február 4-én véglegesített, a közös állásponton alapuló cselekvési tervre¹, melynek célja az uniós tevékenységek koordinálása, a Római Statútum egyetemességének és integritásának, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróság függetlenségének és eredményes működésének biztosítása,
- tekintettel arra, hogy az Európai Unió egy sor irányadó elvet fogadott el², melyek a Nemzetközi Büntetőbíróság Részes Államai számára bizonyos minimum referenciaértékek betartását írják elő abban az esetben, ha ezek az államok kétoldalú kiadási mentességi egyezményt kötnének,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának a jog érvényesülése, a szabadság és a biztonság területét érintő számos határozatára³, melyek célja a tagállamok közti együttműködés megerősítése a népirtással, az emberiség elleni bűncselekményekkel és a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárások vonatkozásában,
- tekintettel arra, hogy a Stockholmi Program felkéri az uniós intézményeket, hogy támogassák és mozdítsák elő az Unió és a tagállamok büntetlenség, illetve a népirtás büntette, valamint az emberiség elleni és háborús bűncselekmények elleni tevékenységeit, és „ebben az összefüggésben mozdítsák elő a tagállamok [...] és az NBB közötti együttműködést”,
- tekintettel az első NBB bírák és ügyész megválasztása óta elért jelentős haladásra, és tekintettel arra tényre, hogy az NBB jelenleg öt országban folytat nyomozásokat (Kenya, Kongói Demokratikus Köztársaság, Szudán/Darfur, Uganda és Közép-afrikai Köztársaság),
- tekintettel arra, hogy az NBB Felülvizsgálati Konferenciája megfelelő alkalom a Bíróság által elért eredmények és a fegyveres konfliktusok megelőzése és megoldása érdekében végzett munkájának elemzésére, különös tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. állásfoglalására,
- tekintettel Római Statútumnak az NBB joghatóságát meghatározó indokolására, amely az erőszakos közösülést, a nemi rabszolgaságban tartást, a prostitúcióra kényszerítést, a kényszerterhességet, a kényszer-sterilizálást vagy a nemi erőszak bármely más, hasonlóan súlyos formáját az emberiség elleni bűnnek tekinti,

---

¹ 5742/04. sz. dokumentum.

² A Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának valamely Részes Állama és az Egyesült Államok közti megállapodásra vonatkozó irányadó elvek a személyek bíróságnak történő átadása feltételeit illetően.

³ A 2002. június 13-i 2002/494/IB határozat a népirtásért, az emberiség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyek tekintetében a kapcsolattartó pontok európai hálózatának létrehozásáról (HL L 167., 1. o.). A 2002. június 13-i 2002/584/IB kerethatározat az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 1.o.); a népirtással, az emberiség elleni bűncselekményekkel és a háborús bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásról és büntetőeljárásról szóló, 2003. május 8-i 2003/335/IB határozat (HL L 118., 12.o.).

- tekintettel a Tanács és a Bizottság a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát tárgyaló, Kampalában (Uganda) megrendezett Felülvizsgálati Konferenciával kapcsolatos nyilatkozataira,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió szilárdan támogatja az NBB-t, és a nemzetközi igazságszolgáltatás függetlenségének, legitimitásának és hatékonyságának védelme és fokozása érdekében ösztönzi a Római Statútum egyetemességét, illetve védi annak integritását,
- B. mivel a Római Statútum legszélesebb körű ratifikációja és végrehajtása a kezdetektől fogva az Európai Unió célkitűzései közé tartozik a bővítési tárgyalások és az új uniós tagállamok csatlakozásának folyamata során,
- C. mivel az Európai Unió rendszeresen a Nemzetközi Büntetőbíróságra vonatkozó záradékot illeszt a tárgyalási megbízásokba és a harmadik országokkal kötött megállapodásokba,
- D. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét, valamint az európai egység és integritás egyik alapkövét képezi¹,
- E. mivel az utóbbi évtizedek során az Európai Unió globális szereplőként egyre nagyobb jelentőségre tett szert,
- F. mivel különleges képviselői a nem stabil régiókban és országokban előmozdítják az uniós politikákat és érdekeket, továbbá tevékenyen részt vesznek a béke, a stabilitás és a jogállamiság megszilárdítása érdekében tett erőfeszítésekben,
- G. mivel az Európai Unió az első olyan regionális szervezet, amely együttműködési és segítségnyújtási megállapodást írt alá az NBB-vel (2006. április)²,
- H. mivel az Európai Unió a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze révén 10 év alatt több, mint 40 millió eurót biztosított az NBB-t és a nemzetközi büntetőbíráskodás támogatását célzó projektek részére,
- I. mivel az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés tevékenyen részt vállalt annak biztosításában, hogy a nemzetközi büntetőbíráskodás bekerüljön a felülvizsgált AKCS–EU partnerségi megállapodásba (cotonoui megállapodás), és számos állásfoglalást fogadott el a büntetlenség elleni küzdelemnek a nemzetközi fejlesztési együttműködésben és a vonatkozó politikai párbeszédben való érvényesítése érdekében,
- J. mivel ez a Felülvizsgálati Konferencia kiemelt alkalmat biztosít a Részes Államok, a nem Részes Államok, a civil társadalom és egyéb érdekelt felek számára, hogy újból megerősítsék az igazságszolgáltatás és az elszámoltathatóság melletti elkötelezettségüket,
- K. mivel a Részes Államok megragadták a Felülvizsgálati Konferencia által kínált alkalmat arra, hogy a Római Statútumra vonatkozó módosítási javaslatokon túl számot vessenek az

¹ Az EUSz. 2.cikke, 3. cikkének (5) bekezdése és 6. cikke.

² HL L 115., 2006.4.28.

NBB alapítása óta eltelt több mint 10 év eredményeivel, és általánosabban értékeljék a nemzetközi büntetőbíráskodás jelenlegi helyzetét, az négy főbb témát állítva a középpontba: komplementaritás, együttműködés, a Római Statútum hatása az áldozatokra és az érintett közösségekre, és a béke és igazság kérdése,

- L. mivel az NBB-ben jelenleg 111 állam vesz részt, néhány régió, pl. a Közel-Kelet, Észak-Afrika és Ázsia képviselője még mindig nem kellően biztosított,
- M. mivel az egyes államok, nemzetközi szervezetek és az NBB közti együttműködés kulcsfontosságú a nemzetközi büntetőbíráskodási rendszer hatékonysága és sikere szempontjából, különösen a bűnüldözési kapacitás tekintetében,
- N. mivel 2010. április 19-én, az NBB létrejötte óta először, az együttműködés egyik tagállam általi elmulasztásának megállapítására irányuló kérelmet nyújtottak be az NBB-hez,
- O. mivel a komplementaritás elve mögött rejlő, a Római Statútum alapjául szolgáló feltevés értelmében magának az államnak a feladata az, hogy a nemzetközi jog szerinti bűncselekmények elkövetésével gyanúsított személyekkel kapcsolatban nyomozzon, és adott esetben ellenük büntetőeljárást indítson,
- P. mivel a legtöbb olyan esetben, amikor a konfliktushelyzet békés megoldására irányuló folyamatnak nem képezte részét az igazságszolgáltatás, ismét fellángolt az erőszak,
  - 1. megismétli, hogy határozottan támogatja az NBB-t és annak céljait; hangsúlyozza, hogy a Római Statútumot, mint az Unió demokratikus alapelveinek és értékeinek lényeges elemét, valamennyi tagállam ratifikálta, ezért felhívja a tagállamokat az Európai Unió vívmányainak részét képező Statútum rendelkezéseinek maradéktalan betartására;
  - 2. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a Felülvizsgálati Konferencia rendezőjének egy afrikai országot, Ugandát választották, és támogatja az NBB-nek azt a kérését, hogy nyissanak összekötő hivatalt az Afrikai Unióhoz Addisz-Abeában, elismerve ugyanakkor a „Római Statútum rendszerének” egyetemes jellegét;
  - 3. hangsúlyozza a Római Statútum egyetemességére vonatkozó alapelv fontosságát, és felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy ösztönözze a Statútumhoz való csatlakozást, illetve annak ratifikálását;
  - 4. sürgeti a tagállamokat, hogy a lehető legmagasabb szinten (beleértve az állam- és kormányfői szintet is) képviseltessék magukat a Felülvizsgálati Konferencián, és nyilvánosan erősítsék meg az NBB iránti elkötelezettségüket;
  - 5. ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek ígéreteket, amelyekkel megerősítik a Nemzetközi Büntetőbírássággal szembeni elkötelezettségüket, és kiemelik azokat a gyakorlati lépéseket, amelyeket annak támogatására terveznek tenni azáltal, hogy többek között ígéretet tesznek a Római Statútum végrehajtására, a Bíróság előjogairól és mentességeiről szóló megállapodás (APIC) ratifikálására és végrehajtására, olyan más államokkal történő együttműködésre, amelyek kevesebb képességgel rendelkeznek arra, hogy a Bíróság általános elfogadottságát elősegítsék, és a komplementaritási és együttműködési rendszer megerősítéséhez való hozzájárulásuk megerősítésére, mégpedig a sértettekre és az érintett

közösségekre gyakorolt hatásokra, illetve a Római Statútum egyéb területeire való tekintettel;

6. határozottan támogatja az agresszió büntetének a Római Statútum 5.1 cikke, és ezáltal a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá vonását, amely kapcsán a Római Statútum Résztes Államainak Közgyűlése különleges munkacsoportja megállapodott abban, hogy az alapokmány alkalmazásában az „agresszió büntette” „olyan, természetében, súlyosságában és fokát tekintve agresszív cselekmény állami politikai vagy katonai akció felett hatékony ellenőrzés gyakorlására vagy irányítására alkalmas helyzetben lévő személy által történő kitervelése, előkészítése, kezdeményezése vagy végrehajtása, amely az ENSZ Charta súlyos megsértését jelenti”;
7. erőteljesen megerősíti, hogy az agresszió büntetének definíciójáról szóló határozatoknak tiszteletben kell tartaniuk a Bíróság függetlenségét; azt az ajánlást teszi, hogy az államoknak el kell fogadniuk azt a javaslatot, amely nem követel meg joghatósági szűrőt annak meghatározására, hogy agresszív cselekmény elkövetésre került-e, mielőtt a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyésze vizsgálatot folytathat; ha pedig a Felülvizsgálati Konferencia úgy dönt, hogy joghatósági szűrőt kell létrehozni, azt kellene megkívánniuk, hogy a Római Statútumban már meghatározott jogi eljárások során végezze el az adott bírói tanács annak meghatározását, hogy elkövették-e az agresszió cselekményét;
8. felhívja a tagállamokat, hogy tartalmasan vegyenek részt a felmérési gyakorlatban azáltal, hogy aktívan részt vesznek a hivatalos bizottsági megbeszéléseken, valamint a civil társadalom (és az egyéb résztvevők) által, a hivatalos konferencia köré szervezett eseményeken;
9. sürgeti a tagállamokat arra is, hogy ragadják meg a Felülvizsgálati Konferencia által nyújtott lehetőséget a Bírósággal szembeni elkötelezettségük megerősítésére a négy alapvető tárgykörrel kapcsolatban tett vállalások révén, valamint hogy tartsák tiszteletben ezen kötelezettségvállalásokat;
10. támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróságot ezen Felülvizsgálati Konferencia során a végrehajtás minden szakaszáról, valamint a Római Statútum hatásáról végzett felmérési folyamatban, a sértettek és az érintett közösségek távlatainak szem előtt tartásával;
11. aggodalommal tölti el az a hatás, amelyet a Római Statútum rendszere gyakorol a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekményekkel érintett sértettekre, magánszemélyekre és közösségekre; alapvetőnek véli annak biztosítását, hogy a sértetteknek és az érintett közösségeknek hozzáférésük legyen a Bíróságról szóló információkhoz, illetve hogy megértsék annak munkáját, valamint hogy a Római Statútum közössége elsődleges kérdésnek tekintse a sértettek jogait és érdekeit, annak szem előtt tartásával, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság egy olyan igazságügyi intézmény, amely a sértettek védelmét, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésük megkönnyítését vagy a számukra nyújtott tényleges kárpótlást (egyedileg vagy kollektíven) biztosító elsődleges állami szerepvállalást egészíti ki; úgy véli, hogy a tagállamoknak az alábbi feladatai vannak:
  - ha egy személy ellen az EU területén a Nemzetközi Büntetőbíróság letartóztatási parancsot adott ki, aktívan működjenek együtt a személynek a Nemzetközi

Büntetőbíróság számára ítélethozatal érdekében történő átadásában;

- ismerjék el a Nemzetközi Büntetőbíróságnak a sértettek igazságszolgáltatáshoz fűződő joga gyakorlására rendelkezésre álló innovatív eszközöket, beleértve a sértett lehetőségét a Nemzetközi Büntetőbíróság eljárásában való részvételre, valamint hogy kárpótlást kérjenek, figyelembe véve a sértettek pénzügyi alapjának azon kiegészítő szerepét, amelyet a kárpótlás és egyéb támogatás, így köztük a tanúvédelem nyújtásában játszik; biztosítsák, hogy a sértettek, valamint ügyvédek részesüljenek a megfelelő jogi segítségnyújtásban és védelemben;
- ismerjék el a Bíróság által eddig elért fejlődést azon a téren, hogy kapcsolatot keres az érintett közösségekkel, valamint ösztönözzék azt, hogy e munkát fejlessze tovább; alá kell húzniuk a Nemzetközi Büntetőbíróság működésének a Bíróság sértettek és érintett közösségek körében kiváltott hatása növekedésében játszott fontosságát;
- fordítsanak különös figyelmet azon csoportokra, akiket a hagyományok szerint mindig is a peremre szorítottak, mint például a gyermekeket és a nőket, annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi büntetőügyi igazságszolgáltatás ne váljon az esetlegesen elszenvedett károk és sztereotipizálás fenntartásának eszközévé;
- ítéljenek meg jelentős pénzügyi támogatást a sértettek pénzügyi alapja részére;
- a Felülvizsgálati Konferencia során működjenek együtt a civil társadalommal annak biztosítása érdekében, hogy nézeteiket megfelelően képviseljék, beleértve azt, hogy részt vesznek az emberi jogi hálózat által szervezés alatt álló, ún. Emberek élőhelye elnevezésű rendezvényeken;

12. megismétli a tagállamokhoz intézett azon felhívását, hogy biztosítsanak maradéktalan együttműködést a Részes Államok, az aláíró államok és a Bíróság között a Római Statútum 86. cikkével összhangban annak érdekében, hogy az alábbi eszközökkel tartsák tiszteletben azt a célt és tárgyat, amely alapján annak preambuluma szerint „a nemzetközi közösség egészét érintő legsúlyosabb bűntettek nem maradhatnak büntetlenül”:

- az együttműködésről szóló nemzeti jogszabályok törvénybe iktatása, a Római Statútum IX. részével összhangban, amennyiben eddig erre nem került sor;
- azon kötelezettségvállalásuk megerősítése, hogy a Bíróságnak fenntartás nélkül minden szükséges együttműködést és támogatást biztosítsanak;
- eseti megállapodások kötésének megfontolása a Bírósággal a sértettek és tanúk tartózkodási helyének megváltoztatása, valamint a Bíróság ítéleteinek végrehajtása céljából;
- annak biztosítása, hogy az együttműködés a Nemzetközi Büntetőbíróság Részes Államai Közgyűlése napirendjén állandó pont legyen, valamint hogy a Bíróság tényleges kihívásai és szükségletei megvitatásra kerüljenek, illetve hogy az államok által elért előrehaladást mérjék;

13. üdvözli a Római Statútum 124. cikkének felülvizsgálatát és megvitatását („átmeneti

rendelkezés”), amely lehetővé teszi az államok számára, hogy választásuk szerint a ratifikációt követő hét évig állampolgáraik ne tartozzanak a Bíróság háborús bűntettekkel kapcsolatos joghatósága alá, és annak az alapokmányból történő azonnali törlésére hív fel azért, hogy a jogszabályokat az alapokmány Résztes Államainak területén vagy állampolgárai által elkövetett állítólagos háborús bűntettek valamennyi gyanúsítottjára egyformán alkalmazzák;

14. felhívja a tagállamokat, hogy döntsenek annak kiemeltségi fokáról, hogy a nem nemzetközi fegyverese konfliktus összefüggésében egyes fegyverek használatát a bíróság joghatósága alá tartozó háborús bűntettek közé felvegyék-e, a Római Statútum 8. cikkéhez fűzött módosításokra vonatkozó belga javaslattal összhangban, amelyet a Résztes Államok közgyűlésének nyolcadik ülésére nyújtottak be, és amely a büntetőjogi szankciókat kiterjeszti a nem nemzetközi fegyveres konfliktusokra a mérgeg, mérgezett fegyverek, fulladást okozó, mérgező vagy egyéb gázok és minden hasonló folyadék, anyag vagy szerkezet használatát, valamint azon golyók használatát, amelyek szétszóródnak, illetve beágyazódnak a testben;
15. hangsúlyozza a Bíróság komplementaritása elvének hatékonyságát, amely a nemzetközi büntető igazságszolgáltatás átfogó rendszerének (a Római Statútum rendszerének) alapja, és amely alapján a Résztes Államoknak a nemzetközi bűncselekmények nyomozására és üldözésére vonatkozó elsődleges feladatát egyértelműen megerősíti a Nemzetközi Büntetőbíróság kiegészítő (szubszidiáris) joghatósága;
16. mély meggyőződése, hogy a Kampalában folytatott megbeszélések során a tagállamoknak az alábbi feladataik vannak:
  - erősítsék elsődleges kötelezettségüket, miszerint nyomozást folytatnak a háborús bűntettek, a népirtások és emberiség elleni bűntettek ügyében, illetve azokat üldözik, valamint vállaljanak kötelezettséget, hogy jogszabályaik között törvénybe iktatják a háborús bűntettek, a népirtás és az emberiség elleni bűntettek fogalommeghatározásait a Római Statútumnak megfelelően;
  - vegyenek részt „pozitív komplementaritásban” többek között a hatékony nemzeti eljárás szükségességének hangsúlyozásával, köztük azon országokban, ahol nagy szükség van az igazságszolgáltatásra, mint például azon országok, ahol a Nemzetközi Büntetőbíróság szerepe aktív, illetve amelyek a Nemzetközi Büntetőbíróság ideiglenes vizsgálata alatt állnak;
  - hangsúlyozzák a hatékony nemzeti eljárások indításának és végrehajtásának fontosságát, valamint különösen kezeljék az államok részéről mutatkozó politikai akarat hiányának kérdését;
  - hangsúlyozzák az államok arra irányuló politikai akarata felépítésének rendkívüli fontosságát, hogy teljesítsék a komplementaritás alapján fennálló kötelezettségeiket, és hozzanak lépéseket abból a célból, hogy ösztönözzék az államokat, hogy álljanak az igazságszolgáltatás oldalára, és helyezkedjenek szembe a büntetlenséggel;
17. sürgeti a Római Statútum valamennyi Résztes Államát, különösen az uniós tagállamokat, hogy iktassanak törvénybe vagy hajtsanak végre olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek

biztosítják, hogy maradéktalanul együtt tudjanak működni a Nemzetközi Büntetőbírósággal;

18. sürgeti a Római Statútum valamennyi részes felét, hogy kössön megállapodást a sértettek és tanúk tartózkodási helyének megváltoztatásáról és az ítéletek végrehajtásáról;
19. felhívja az Uniót, a tagállamokat és más nemzetközi adományozókat, hogy támogassák azokat a reformfolyamatokat és nemzeti kapacitás képző erőfeszítéseket, amelyek célja, hogy erősítsék a független igazságszolgáltatást, a bűnüldözési ágazatot és büntetésvégrehajtási rendszert a Római Statútumban szereplő bűncselekmények elkövetésével közvetlenül érintett valamennyi fejlődő országban, és ezáltal biztosítsák a komplementaritás elvének hatékony végrehajtását, valamint a Bíróság határozatainak államok által történő betartását is;
20. felhívja a részes feleket, hogy fogadjanak el a kampalmai megbeszéléseken alapuló határozatot, amely hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tisztességes és részrehajlástól mentes perekben ténylegesen szolgáltatassanak igazságot a sértetteknek;
21. felhívja az uniós tagállamokat, hogy újítsák meg a Nemzetközi Büntetőbírósággal kapcsolatos, a jövőre vonatkozó kötelezettségvállalásukat;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.